

בראשית – השליחות האישית שלי

דף מקורות

מקור וא'

ושתים עשרה שעות היה היום, בשעה ראשונה צבר את עפרו של אדם, שנייה גבלו, שלישיית רקמו, רביעית זרק בו נשמה, חמישית העמידו על רגליו ששית קרא שמות, שביעית נזדווגה לו חוה, שמינית נצטוו על פירות האילן, תשיעית עלו למטה שנים וירדו ארבעה, עשירית הכניסו לגן עדן, ועבר על ציוו, אחד עשר נדון, שתים עשרה נתגרש, שנאמר ויגרש את האדם.

(פרקי דרבי אליעזר)

מקור וב'

וערלתם ערלתו את פריו, לא תעשו כמו שעשת אם העולם שנאמר ותקח מפריו, ולא המתינה ג' שעות. כי בשעה תשיעית נצטוו, נשאר מהיום ג' שעות, וכנגדם נצטוונו כאן שלא לאכול מהפירות ג' שנים. וכנגד זה נאמר כאן ג' ערלות, שלא המתינה שלוש שעות, כי בעשירית סרח, ואלו הי' ממתין ג' שעות הי' נכנס שבת, והי' כל פריו קדש הלולים

(ש"ך על התורה פרשת קדושים)

מקור 2

כידוע שיש ג' חלוקות כללית בנפש הבהמית הנקרא שור כשב ועז. דעז הוא עז שבבהמות בבחינת תקיפות וחזק ביותר שאינו נוזז ממקומו כלל משום דבר. ואינו בבחינת התפעלות כלל ואינו ניכר בו שום תנועת עזות ותוקף כי אם עומד קיים במקומו בלי שום הזזה בעצמו. וניכר רק כשנוגעים בו לפעול איזה דבר. אז ניכר חזקו ותקפו שאינו מתפעל משום דבר כלל כו'.

ושור הוא שור נגח שמראה שמראה תוקפו וחזקו לנגח ולבעוט כו' (ובזה נקל יותר לפעול הזזה לטוב מפני שיש בו תנועת ההתפעלות. שזהו מצד חלישות הישות שאינו בתוקף כל כך, ולכן הוא מתנענע כו').

וכשב טבעו רך ובקל לכפותו ולהפכו כו'.

(קונטרס התפילה פרק ח')

מקור 3

כתיב יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב. הנה כל נשמה בירידתה למטה, יש לה מלאכות כלליות ופרטיות. וזהו יצא אדם לפעלו, דיציאת הנשמה מעמידתה בשמי רום באוצר הנשמות, וירידתה מדרגא לדרגא עד בואה להתלבש בגוף ונפש הטבעית והבהמית, הוא כשביל אדם לפעלו במלאכות הכלליות להגביר הצורה על החומר, להאיר את העולם באור תורה ונר מצוה. ולעבודתו שהיא מלאכה הפרטית, דכל נשמה יש לה עבודה פרטית במוחין ובמדות כפי טבעה וענינה...

(היום יום א' אדר ראשון)

מקור 4

אמר ליה רב יוסף לרב יוסף בריה דרבה אבוך במאי זהיר טפי אמר ליה בציצית יומא חד הוה קא סליק בדרגא איפסיק ליה חוטא ולא נחית ואתא כמה דלא רמיה.

[יום אחד היה עולה בסולם, נפסק לו חוט, ולא עלה הלאה עד שלא הטיל חוט חדש.]

(גמרא מסכת שבת ק"ח ע"ב)

מקור 5

בדרך פרט אין כל הנפשות או הרוחות והנשמות שוות בענין זה לפי עת וזמן גלגולם ובואם בעוה"ז וכמארו"ל אבוך במאי הוי זהיר טפי א"ל בציצית כו' וכן אין כל הדורות שוין כי כמו שאברי האדם כל אבר יש לו פעולה פרטית ומיוחדת העין לראות והאזן לשמוע כך בכל מצוה מאיר אור פרטי ומיוחד מאור א"ס ב"ה.

ואף שכל נפש מישראל צריכה לבוא בגלגול לקיים כל תרי"ג מצות מ"מ לא נצרכה אלא להעדפה וזהירות וזריזות יתירה ביתר שאת ויתר עז כפולה ומכופלת למעלה מעלה מזהירות שאר המצות. וזהו שאמר במאי הוי זהיר טפי טפי דייקא.

והנה יתרון האור הזה הפרטי לנשמות פרטיות אינו בבחינת טעם ודעת מושג אלא למעלה מבחינת הדעת שכך עלה במחשבה לפניו יתברך ודוגמתו למטה הוא בחינת הגורל ממש".

(תניא, אגרת הקודש סימן ז')

מקור 6

דהנה כל אחד ואחד יש לו מדה פרטית מהמדות הטבעיות שעליו לברר ולזכך אותה. כי נודע דנשמות דעכשיו אינם נשמות חדשות שלא היו לעולמים כלל, כי אם נשמות ישנות שכבר היו בעולם, ובאו עוד הפעם בעולם לברר מה שלא בררו בפעם הקודם. ולהיות דנפש הבהמית הרי בא בציוור קומה שלימה, יש בו הכל גם אותן שנתבררו, רק שהן בו בבחינת חלישות מאחר שנתבררו כבר, והמדה לא נתבררה היא בו בתוקף.

דודאי בבואם בהציוור קומה דנפש הבהמית מחדש אינם זכים כל כך כמו שהיו שנתבררו בפעם הקודם, ואם לא יהי' עובד בפעם הזה יתגברו ויתעברו ביותר, והיינו שמקלקל ח"ו גם מה שתיקן מכבר.

אבל בכדי לברר ולתקן אותה המדה שלא נתבררה עדיין שהיא אצלו בתוקף ושזה העיקר שמגיע לחלקו לברר, אי אפשר לבררה בעבודה קלה כי אם על ידי עבודה ויגיעה ביגיעת בשר ויגיעת נפש.

כמו יש מי שהוא בטבע מרה לבנה בתאוות ותענוגים והוללות וליצנות וכהאי גוונא, ויש שהוא בטבע המרה שחורה כמו בכעס ומדות אכזריות וכן בעצלות ועצבות וכו' (ובפרטות הן בהד' יסודות המבוארים בספר של בינונים).

(קונטרס העבודה פרק ז')

מקור 7

כל נשמה יש לה עבודה פרטית במוחין ומדות כפי טבעה וענינה. וכתוב מאויבי תחכמני, מההטיות הרעות שמרגיש במדותיו הטבעיות, מזה מתחכם ויודע איך לכלכל תקון מדותיו ושעבוד הכחות שלו בעבודת השי"ת.

(היום יום ח' ניסן)